

Nhắc chuyện xưa

MX Mai Văn Tấn

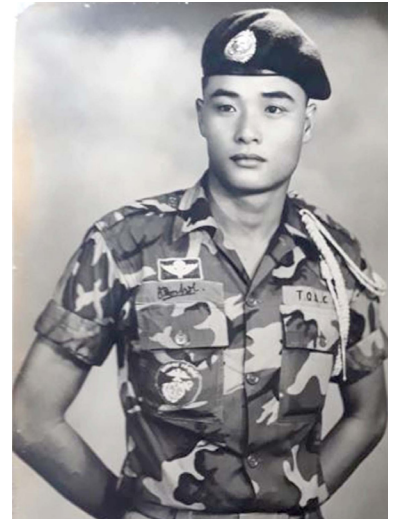

Chiến tranh Việt Nam đã qua gần nửa thế kỷ, nổi oan khiên, niềm đau khổ, sự mất mát to lớn mà người dân cả hai miền vẫn còn gánh chịu hệ quả chưa xóa được. Nhiều người lính ở cả hai miền đã hy sinh nhưng

đến giờ này thân nhân, gia đình vẫn không biết họ đã ngã xuống như thế nào và hài cốt họ nằm ở nơi đâu. Đối với bộ đội Cộng sản miền Bắc, với hàng lãnh đạo điên cuồng háo thắng “Sinh Bắc Tử Nam” thì họ xem thường chuyện hy sinh oan uổng của hàng lớp thanh niên, và hoàn toàn vô cảm trước nỗi niềm của thân nhân về chuyện mất xác hoặc chết thế nào. Trái lại, ở miền Nam, khi một người lính hy sinh, chuyện làm sáng tỏ với thân nhân về thi thể và lý do chết nơi nào là phần trách nhiệm của các cấp chỉ huy đối với thân nhân liên hệ, ngoại trừ trường hợp bất khả kháng. Đây là tinh thần đạo đức đối với sự hy sinh của một người lính, rất khác biệt giữa hai chế độ của hai

miền Nam Bắc, rõ ràng không cần bàn cãi.

Chuyện tình cờ, khi cô Đặng Thu Liễu vào trang web của TQLCVN xem những bài viết, mới biết liên lạc với MX Phạm Cang, Tổng Hội Tr ư ở n g / T H /

TQLC để xin một cuốn Quân Sử TQLC. Khi nhận được sách, cô gửi 100USD ủng hộ quỹ TPB/TQLC. Nhân tiện cô kể rằng cha cô cũng phục vụ trong BC/TQLC, đơn vị sau cùng là Đại Đội A/Viễn Thám và đã hy sinh ngày 3 tháng 8 năm 1971 ở vùng Gio Linh, Quảng Trị. Đến khi MX Nguyễn Tấn Tài tổ chức lễ kỷ niệm sinh nhật BC ngày 25 & 26 tháng 8 năm 2017, có mời cô đến tham dự vì gia đình cô ở thành phố Madison và gia đình MX Tài ở thành phố Muskego cùng tiểu bang Wisconsin nên cô nhận lời. Cô Liễu tham dự cùng mẹ, chị và anh rể. Ngoài ra cô Thu Liễu có một con trai khoảng 10 tuổi cũng cùng đi với cô.

Thủy Quân Lục Chiến

Từ trái qua phải: Chị cô Liễu, con trai, cô Liễu và mẹ

Trong giấy báo tử chỉ ghi cha cô Hạ sĩ 1 Đặng Văn Trò, tử trận ngày 3 tháng 8 năm 1971. Lúc đó cô Liễu còn quá nhỏ không biết tìm hiểu chi tiết về cái chết của cha mình sao cho hợp lý. Nhưng bây giờ đã trưởng thành, cô muốn biết chi tiết cha mình tử trận như thế nào. Vì lý do đó cô Liễu đi dự ngày Sinh nhật BC/TQLC với niềm mong mỏi là sẽ gặp được người nào cùng đơn vị với cha mình để hỏi thăm chi tiết về cái chết của ông. Bởi thế, cô mang theo quyển album hình ảnh cha cô và các giấy tờ liên hệ mà cô còn cất giữ, nhằm mục đích làm bằng chứng để tìm hiểu những gì cô thắc mắc về cái chết của cha. Thế nhưng rất tiếc, không người nào tham dự ngày sinh nhật BC/TQLC năm 2017 có thể giải đáp mọi thắc mắc của cô được, vì không có ai cùng đơn vị với cha cô. Ngày xưa khi cha cô còn sống, cô Liễu còn quá bé nên không có cơ hội nhìn cha mình mặc quân phục TQLC. Qua hai đêm sinh hoạt nhìn các Bác mặc quân phục cô mới biết ngày xưa cha cô cũng từng mặc như thế. Nhìn các bác mặc quân phục trông trẻ và oai lẫm, cô nghĩ, cha mình lúc xưa còn trai trẻ mà mặc quân phục như thế chắc là kiêu hùng lắm...

Ban đêm khi mọi người tụ tập nướng bắp cho vui, con trai cô (khoảng 10 tuổi) cũng tham dự cùng mẹ và bà để được ăn bắp nướng.

Trong lúc chuyện trò mọi người mới biết đứa nhỏ ăn chay trường, ai cũng ngạc nhiên hỏi lý do, đứa bé trả lời:

- Con vật cũng có gia đình, nếu giết một trong gia đình của nó, nó cũng buồn lắm, nên con ăn chay để tránh sát sanh.

Tôi có nói với cháu:

- Mình đi mua thịt chứ đâu có giết!

Cháu trả lời:

- Nếu mọi người không ai mua thịt thì không ai giết thú để làm gì.

Thằng bé rất thích chụp ảnh với các ông bác mặc quân phục, chắc cháu thấy lạ và thích lắm. Nhìn cháu lấy một chiếc mũ xanh đội lên và trông mặt có vẻ khoái lắm, nên MX Nguyễn Minh Châu bèn tặng cho cháu chiếc mũ nồi xanh đang đội.

Chuyện tham dự ngày hội ngộ vui như Tết, tuy gia đình cố Hạ sĩ 1 Đặng Văn Trò không thấy hoàn toàn thoải mái vì những thắc mắc không ai giải đáp được nhưng không thấy phải trách ai. Khi chia tay, chúng tôi và rất nhiều người khác, đều thấy rất tiếc không có điều kiện giúp các cháu nên cũng rất ái ngại nhưng biết làm sao và mặc dù không phải trách nhiệm của riêng mình nhưng lòng cứ bùi ngùi, tiếc nuối như thể chưa chu toàn được bốn phận!

Nhưng như người xưa nói “Thiện hữu Thiện báo, Ác hữu Ác lai” có lẽ Trời không phụ người lành, sau đại hội vài ngày tình cờ MX Nguyễn Văn Lộc nói chuyện với MX Hồ Dự ở Louisiana và MX Dự kể lại tình tiết mọi chuyện (vì MX Dự là XLTV chức vụ ĐĐT/ĐĐA/VT trong biển cố Hạ sĩ 1 Đặng Văn Trò tử trận). Ngay sau đó MX Lộc đã thu xếp để MX Dự nói chuyện trực tiếp với cháu Liễu. Tôi xin trích điện thư của cháu Liễu sau đây để mọi người sẽ thấy lòng nhẹ nhõm vì câu chuyện được giải quyết thỏa đáng.

(trích thư của cô Đặng Thu Liễu)

“Cháu có tin muốn chia sẻ cho các bác các chú biết: hôm nay cháu vừa mới nhận được thông tin từ chú Lộc ở Michigan, cho biết là chú Hồ Dự ở Louisiana biết ba của cháu, nên chú Lộc cho cháu số điện thoại để liên lạc.

Toán VT A

Cháu đã liên lạc được với chú Hồ Dự (Trung Úy) năm nay cũng 69 tuổi là Đại đội phó của ba cháu. Chú cho biết là khoảng cuối năm 1969 ba cháu và chú học chung trường đào tạo Viên thám ở Dục Mỹ, Nha Trang. Chú vẫn còn nhớ rất rõ tên và cấp bậc và những chi tiết ngoại hình của ba cháu. Chú Dự nói không thể quên tên được vì ở khóa đào tạo Viên thám đầu tiên đó không có ai tên trùng với ba cháu cả.

Chú Dự cho biết 1 toán Viên Thám 6 người tất cả đều tử trận trong đó có ba của cháu. Khi toán này đang hành quân hoạt động cách căn cứ A4 (Gio Linh) khoảng 3 cây số về hướng Bắc, tức còn khoảng 2 cây số nữa thì đến sông Bến Hải. Nghe một tiếng nổ rất lớn (loại pháo hạng nặng lắm nên cách xa 3 cây số vẫn nghe rất lớn) và sau đó cũng có vài tiếng nổ tiếp nữa, nên từ căn cứ mới gọi máy cho toán này mà không liên lạc được (ba của cháu là người mang máy). Tình cờ viên phi công L19 bao vùng báo cho biết vị trí của tiếng nổ nên có lệnh cho 3 toán VT, 3 chiến xa M41 và một trung đội của TĐ5/TQLC tung thiết bị đi tìm. Cánh quân này đã nhanh chóng lấy xác cho vào poncho và vội vã rút ra khỏi nơi đó

vì không an ninh khi Việt Cộng còn hoạt động trong khu vực, hơn nữa địa thế nơi đó rất khó xâm nhập.

Cháu hỏi chú Dự có biết ba cháu bị thương ở đâu không thì chú cho biết là bị thương ở chân và hông. Còn chú Thiếu úy Lê Minh Tường (trưởng toán) thì bị thương không nhìn ra được. Cả toán 6 người đều tử trận khoảng 1 - 2 giờ trưa ngày 3/8/1971 tại Quảng Trị. Chú Dự cho biết lúc ấy là sau trận Hạ Lào về chú không phải ở trận Lam Sơn 719.

Dù đã 46 năm nhưng cuối cùng cháu cũng rất vui mừng vì đã tìm được thông tin về chuyện tử trận của ba cháu như thế nào. Cũng rất may mắn là đồng đội của ba cháu đã lấy được xác của ba cháu đưa về với gia đình”.

Người phi công chiếc L19 là Tr/U Hồ Thành Đạt, bạn của Tr/U Hồ Dự. Nhắc đến người pilot L19 này vì sau đó chiếc L19 đó cũng bị bắn cháy và Tr/U Hồ Thành Đạt cũng tử trận! Đúng là “Phước bất trùng lai, Hoạ vô đơn chi”.

Câu chuyện đầu sao cũng làm vui lòng và thoải mái gia đình cố Tr/S Đặng Văn Trò, nói riêng, và làm mọi người biết chuyện đều thấy nhẹ hẫng như trút được gánh nặng trong lòng vì đã làm vui lòng thân nhân của một đồng đội đã hy sinh trong cuộc chiến.

MX Mai Văn Tấn